

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อชื่อคัมภีร์

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ ใช้ข้อมูลอ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาฯ ฉบับ ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ ฎีกาภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ ปกรณ์วิเสสภาษาบาลีฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๙ เรียงตามคัมภีร์ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มหา. (ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ม. (ไทย)	=	วินัยปิฎก	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
วิ.ป. (ไทย)	=	วินัยปิฎก	ปริวารวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.สี. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	สีลขันธวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.มู. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปณณาสก	(ภาษาไทย)
ม.อุ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	อุปริปณณาสก	(ภาษาไทย)
ส.ส. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สคาถวรรค	(ภาษาไทย)
ส.นิ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	นิทานวรรค	(ภาษาไทย)
ส.สพ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	สพายนวรรค	(ภาษาไทย)
ส.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
อง.ทุก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ทุกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ฉกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	ฉกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.สตุตค. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	สตุตคนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.อฏฐก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังคุตตรนิกาย	อฏฐกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ธ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิกาย	ธรรมบท	(ภาษาไทย)

ขุ.อิติ. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	อิตฺตวุตตกะ	(ภาษาไทย)
ขุ.ขุ. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ขุ.เถร. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	เถรคาถา	(ภาษาไทย)
ขุ.ชา. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ชาดก	(ภาษาไทย)
ขุ.ม. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	มหานิทเทส	(ภาษาไทย)
ขุ.ป. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	ปฏีสัมภิตามรรค	(ภาษาไทย)
ขุ.จริยา. (ไทย)	=	สุดตันตปิฎก ขุททกนิกาย	จริยาปิฎก	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก ธรรมสังคณีบาลี	(ภาษาไทย)
อภิ.วิ. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก วิกังค	(ภาษาไทย)
อภิ.ปุ. (ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก บุคคลบัญญัติ	(ภาษาไทย)
อภิ.ปุ. (ไทย)	=	อภิธรรมปิฎก บุคคลบัญญัติ	(ภาษาไทย)

อรรถกถาพระสูตรตันตปิฎก

ที.ปา.อ. (บาลี)	=	ทีฆนิกาย สุมังคลวิลาสินี ปาฎิกวคคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ม.ม.อ. (บาลี)	=	มชฌิมนิกาย ปปญจสุทนี มชฌิมปณณาสกอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก.อ. (บาลี)	=	องคตฺตรนิกาย มโนรธปุรณี จตุกกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
อง.เอกาทสก.อ. (บาลี)	=	องคตฺตรนิกาย มโนรธปุรณี เอกาทสกนิปาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ขุ.อ. (บาลี)	=	ขุททกนิกาย ปรมตฺถโชติกา ขุททกปาฐอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.อิติ.อ. (บาลี)	=	ขุททกนิกาย ปรมตฺถทีปนี อิตฺตวุตตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ชา.อ. (บาลี)	=	ขุททกนิกาย ชาตอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.จุ.อ. (บาลี)	=	ขุททกนิกาย สทฺธมมปฺปชโชติกา จุฬนิทฺเทสอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)
ขุ.ป.อ. (บาลี)	=	ขุททกนิกาย สทฺธมมปฺปกาสินี ปฏีสมภิตามคฺคอฏฐกถา	(ภาษาบาลี)

ฎีกาปกรณ์วิเสส

ที.สี.ฎีกา (บาลี)	=	ทีฆนิกาย ลินตฺถปฺปกาสนี สีลกฺขณธวคฺคฎีกา	(ภาษาบาลี)
ที.ม.ฎีกา (บาลี)	=	ทีฆนิกาย ลินตฺถปฺปกาสนี มหาวคฺคฎีกา	(ภาษาบาลี)
สํ.ส.ฎีกา (บาลี)	=	สํยุตฺตนิกาย ลินตฺถปฺปกาสนี สคฺคาถวคฺคฎีกา	(ภาษาบาลี)
วิสุทฺธิ. (บาลี)	=	วิสุทฺธิมคฺคปกรณ	(ภาษาบาลี)
วิสุทฺธิ.มหาฎีกา	=	ปรมตฺถมณฺวชฺสา วิสุทฺธิมคฺคมหาฎีกา	

การใช้หมายเลขย่อ

พระไตรปิฎกภาษาบาลีและภาษาไทย จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า เช่น วิมहा.(บาลี) ๒/ ๓๗๓/๒๘๘, วิมहा.(ไทย) ๒/๓๗๓/๒๔๙๔. หมายถึง วิมहा.วินยปิฎกมหาวิภังคปาติ เล่ม ๒ ข้อ ๓๗๓ หน้า ๒๘๘ ฉบับมหาจุฬาเตปิฎก และวินยปิฎก มหาวิภังค์ เล่ม ๒ ข้อ ๓๗๓ หน้า ๔๙๔ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อรรถกถาบาลีและอรรถกถาภาษาไทย จะแจ้งเล่ม หน้า ที่ไม่จัดเป็นลำดับเล่ม จะแจ้งหน้า เช่น ขุ.ธ.อ. (บาลี) ๘/๙๓ ขุ.ธ.อ. (ไทย) ๘/๑๓๘ หมายถึง ธัมมปทัฏฐกถา ภาษาบาลี ภาค ๘ หน้า ๙๓ ธัมมปทัฏฐกถา ภาษาไทย ภาค ๘ หน้า ๑๓๘ ฉบับมหามกุฏราชวิทยาลัย ขุ.พุทธ อ. (บาลี) ๓๓-๔๗ หมายถึง ขุททกนิกาย มจรตถวิลาสิณี พุทธวสอฏฐกถา ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ฎีกาภาษาบาลี จะแจ้งเล่ม ข้อ หน้า เช่น วิมติ.ฎีกา (บาลี) ๑/๗๐ หมายถึง วิมติวินยวินยปิฎกฎีกา เล่ม ๑ หน้า ๗๐ ฉบับมหาจุฬาฎีกา

ปกรณ์วิเสส ภาษาบาลี จะแจ้งเล่ม หน้า ที่ไม่จัดเป็นลำดับเล่ม จะแจ้งหน้า เช่น วิสุทธ. (บาลี) ๑/๑๖-๑๗ หมายถึง วิสุทธิมคคปกรณ์ เล่ม ๑ หน้า ๑๖-๑๗ มลิณท. (บาลี) ๑๗๓ หมายถึง มลิณทปญหปกรณ์ หน้า ๑๗๓ ฉบับมหาจุฬาปกรณ์วิเสส